

ET

ET

ET

EUROOPA KOMISJON

Brüssel 21.4.2010
KOM(2010)174 lõplik

2010/0101 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS,

millega antakse Euroopa Investeeringuspangale ELi tagatis Euroopa Liidu välistele projektidele antavatest laenudest ja tagatistest tekkida võiva kahjumi puhuks

{SEK(2010) 443}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

Euroopa Liit annab Euroopa Investeeringuspangale (EIP) eelarvetagatise, mis katab Euroopa Liidu välispoliitika eesmärkide toetuseks väljaspool Euroopa Liitu tehtud laenu- ja tagatistehingutega seotud riigiriski ja poliitilisi riske. ELi tagatis EIP välistehingutele on tõhus vahend, ühendamaks Euroopa Liidu eelarvelised vahendid (ELi tagatist toetava välistegevuse tagatistfondi rahastamise kaudu) EIP enda vahenditega, tuginedes EIP majanduslikule tugevusele ja tagades samal ajal, et see ei kahjustaks EIP majanduslikku olukorda.

EIP välistehingutele antava ELi tagatise ulatus ja üldtingimused on varem sätestatud nõukogu otsustes – nn EIP välislaenude andmise volitused. Viimati kehtestati EIP välislaenude andmise volitus aastateks 2007–2011 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta otsusega nr 633/2009/EÜ¹ (edaspidi „otsus”). Kõnealuse otsuse artikli 9 kohaselt peab komisjon esitama vahearuande otsuse kohaldamise kohta, lisades selle muutmise ettepanekud, mis põhinevad muu hulgas välishinnangul (vt osa 2).

Vahekokkuvõtte järeldeste tuginedes püütakse käesoleva ettepanekuga tagada EIP välisfinantstehingutele antud ELi tagatise jätkumine praeguse finantsperspektiivi 2007–2013 ülejäänud aja jooksul, **lisades** samal ajal volitusse **mitu uut elementi**.

Uute elementide lisamise tõttu tuleb praeguses volituse andmise otsuses teha mitu muudatust. Seepärast otsustati selguse huvides asendada volituse andmise otsus uue otsusega, mitte esitada otsuse muutmise ettepanek. Kavandatud otsus hõlmab EIP finantstehinguid, mis on sõlmitud ajavahemikul 1. veebruarist 2007 kuni 31. detsembrini 2013.

Uude otsusesse lisatud uued elemendid:

* otsusega reservi arvatud **2 miljardi euro suuruse „lisavolituse”** aktiveerimine. Lisavolitus aktiveeritakse mitte üksikute piirkondlike ülemmäärade suurendamisena, vaid selliste projektidega seotud volitusena, mis toetavad kliimamuutuste vastast võitlust kõigis otsusega hõlmatud piirkondades;

* ELi tagatise tehingute praeguse piirkondlike eesmärkide süsteemi asendamine horisontaalsete kõrgetasemeliste eesmärkidega, mis hõlmavad kõiki välislaenude andmise volituse alla kuuluvaid piirkondi. Kõnealused kõrgetasemelised eesmärgid esitatakse kavandatud otsuse artiklites ja need hõlmavad selliseid valdkondi nagu kliimamuutused, sotsiaalne ja majanduslik infrastruktuur ning kohaliku erasektori areng;

* tegevussuuniste komisjonipoolne väljatöötamine koostöös EIPga ja konsulteerides Euroopa välisteenistusega (EEAS); suunised töötatakse välja välislaenude andmise volituse alla kuuluva iga piirkonna jaoks ja need kajastavad ELi piirkondlikke strateegiaid, et EIP meetmete rakendamine oleks paremini kooskõlas välislaenude andmise volituse ja ELi piirkondlike prioriteetide kõrgetasemeliste üldeesmärkidega;

* EIP suutlikkuse suurendamine, et toetada ELi arengueesmärke järgmiste meetmete kaudu:

¹ Otsus, millega Euroopa Investeeringuspangale antakse ühenduse tagatis ühenduseväliste projektidele antavatest laenudest ja laenu tagatistest tekkida võiva kahjumi puhuks (ELT L 190, 22.7.2009, lk 1).

- projektide sotsiaalsete ja arengualaste tahkude hindamisele ja kontrollimisele suunatud EIP tegevuse tõhustamine;
- EIP sekkumise suurendamine valdkondades, mis toetavad kolmandate riikide arengut, näiteks keskkonnainfrastruktuur, sh vesi ja kanalisatsioon, säästev transport ning kliimamuutuste leevendamine ja nendega kohandumine. Samuti peaks EIP järk-järgult suurendama tervishoidu ja haridust toetavat tegevust;

* EIP välislaenu andmise volituse aktiveerimine seoses Islandi, Valgevene, Liibüa, Iraagi ja Kambodžaga.

Ettepanekule lisatud komisjoni talituste töödokumendis² on esitatud täiendavad üksikasjad EIP võimaliku tegevuse kohta kliimamuutuste vastase võitluse toetuseks 2 miljardi euro suuruse lisavolituse raames ning selles on põhjendatud, miks tuleks toetada ettepanekut aktiveerida EIP välislaenu andmise volitus seoses Islandi, Valgevene, Liibüa, Iraagi ja Kambodžaga.

2. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

Nagu eelmises osas märgitud, on praeguses välislaenu andmise volituse otsuses sätestatud, et volituse täitmise kohta tuleb teha vahekokkuvõtte. Vahekokkuvõtte põhineb ekspertidest koosneva juhtkomitee (Steering Committee of Wise Persons, SCWPS) kontrollitud ja juhitud välishindamisel, väliskonsultandi (COWI) hinnangul ja EIP hindamisosakonna erihinnangutel. Vahekokkuvõtte lähtepunktid on esitatud käesoleva otsuse lisa 2.

2008. aasta oktoobris alanud ja 2010. aasta veebruaris lõppenud hindamise käigus korraldas ekspertidest koosnev juhtkomitee mitu arutelu komisjoni ja EIP kõrgete ametnikega ning kodanikuühiskonna, Euroopa Parlamendi, rahvusvaheliste finantsasutuste, Euroopa kahepoolsete finantsasutuste³ ning Euroopa eksperdirühmade esindajatega. Samuti külastasid korralduskomitee liikmed valikuliselt abisaajaid riike ja korraldasid arutelusid valitsemissektori ja erasektori esindajate ning COWI ja EIP hindamisosakonnaga. COWI hindamine hõlmas vestlusi komisjoni ja EIP töötajatega ning konkreetse riigi ja projektiga seotud juhtumiuuringuid.

Ekspertide juhtkomitee aruanne on kättesaadav aadressil: <http://www.eib.org/about/documents/mtr-external-mandate-report-steering-committee.htm>.

COWI aruanne on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/economy_finance/evaluation/completed/index_en.htm.

Hindamisaruannete järeldused on kokku võetud ja neid on analüüsitud käesolevale ettepanekule lisatud komisjoni aruandes⁴ vahekokkuvõtte kohta. Kavandatud otsuses esitatud praeguse volituse muutmise ettepanekud põhinevad kõnealusel aruandel.

Ekspertidest koosnev juhtkomitee esitas ka mitu soovitus ELi välistegevuse, sealhulgas EIP välistegevuse tulevase reformimise kohta. Kõnealuseid soovitusi uuritakse täiendavalt sellise

² SEK(2010) 443.

³ Liikmesriikide finantsasutused, mis tegelevad projektide arendamise ja neisse investeerimisega väljapool oma riiki.

⁴ KOM(2010) 173.

menetluse raames, millesse on kaasatud komisjon, EEAS, EIP, rahvusvahelised finantsasutused ja Euroopa kahepoolsed finantsasutused ning mis jõuab lõpule selleks ajaks, kui komisjon esitab uued ettepanekud järgmise finantsraamistiku kohta.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

Käesolev Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuse ettepanek põhineb kahel õiguslikul alusel – Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitel 209 ja 212.

Ettepanek tehakse Euroopa Liidu ainupädevusse kuuluvas valdkonnas. Subsidiaarsuse põhimõtet seepärast ei kohaldata.

Ettepanek on kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega, kuna ELi tagatis on osutunud tõhusaks ja odavaks Euroopa Liidu välispoliitikat toetavate EIP välistehingutega seotud poliitiliste riskide ja riigiriski katmise vahendiks. ELi tagatise pikendamine võimaldab jätkata praegust tõhusat ja majanduslikult põhjendatud tegevust.

4. MÕJU EELARVELE

Nõukogu määrusega (EÜ, Euratom) nr 480/2009⁵ loodud välistegevuse tagatisfond (edaspidi „tagatisfond”), mida rahastatakse iga-aastaste ülekannetega Euroopa Liidu üldeelarvest, on Euroopa Liidu eelarve jaoks puhver muu hulgas EIP välisfinantstehingutest tekkida võiva kahjumi puhul.

Eelarvemõjud seoses tagatisfondi rahastamisega ning ELi tagatise haldamisega seotud personali- ja haldusressurssidega on esitatud ettepanekule lisatud finantsselgituses.

5. TÄIENDAV TEAVE

Ettepaneku üksikasjalik selgitus

Artikliga 1 pikendatakse ELi tagatist praeguse finantsperspektiivi 2007–2013 ülejäänud ajaks, võimalusega pikendada seda veel kuus kuud, et tagada EIP finantstehingute järjepidevus. ELi tagatis on piiratud 65 %-ga EIP väljamakstud kogusummast, mida ei ole tagasi makstud, millele on lisatud kõik sellega seotud summad (st intress, vahendustasud ja muud võimalikud tasud, mida tagatise saanud võlgnik peab laenu- või tagatislepingu kohaselt EIP-le maksma) kooskõlas käesoleva otsusega. Artiklis rõhutatakse, et EIP kasutab ELi tagatisega kaetud laenude andmisel oma eeskirju ja korda, kuid sellega nähakse ette ka tingimus, et tagatis sõltub sellest, kas EIP rahastamistegevusega toetatakse Euroopa Liidu välispoliitika eesmäärke.

Artiklis 2 on sätestatud ELi tagatisega EIP rahastamistegevuse ülemmäärad. Praegused piirkondlikud ülemmäärad on esitatud kavandatud otsuse lisas. 2 miljardi euro suurune lisavolituse – mis reserveeriti võimalikuks aktiveerimiseks pärast vahekokkuvõtte tegemist – aktiveeritakse konkreetse rahastamispaketina, mis on ette nähtud kliimamuutuste valdkonna projektide rahastamiseks. Samuti on artiklis määratletud projektid, mida saab lugeda kliimamuutuste vastast võitlust toetavateks.

⁵ ELT L 145, 10.6.2009, lk 10.

Artiklis 3 on sätestatud horisontaalsed kõrgetasemelised eesmärgid, mida ELi tagatisega EIP finantstehingud peavad taotlema. Sellega määratletakse volitus selgemalt, seades selle keskmesse valdkonnad, kus EIP-l on suhteline eelis ja milles ta on tugev, st kliimamuutused, majanduse infrastruktuur ja kohaliku erasektori areng (eriti VKEd). EIP kogu rahastamistegevuse peamine eesmärk on piirkondlik integratsioon.

Artiklis 4 käsitletakse ettepanekuga hõlmatud riikide loetelu ja nende riikide finantseeringu saamise kõlblikkust. Võrreldes praeguse volituse andmise otsusega kehtestatakse, et ELi tagatisega EIP finantseeringu saamiseks on kõlblikud Island, Valgevene, Liibüa, Iraak ja Kambodža. See kajastab Euroopa Liidu suhetes osutatud riikidega toimunud edasimineku. ELi tagatise laiendamist nendele riikidele suunatud EIP rahastamistegevusele on üksikasjalikumalt põhjendatud käesolevale ettepanekule lisatud komisjoni talituste töödokumendis⁶. Selles võetakse arvesse poliitilist olukorda kõnealustes riikides ja nende kahepoolseid suhteid Euroopa Liiduga, demokraatia, inimõiguste ja põhivabaduste olukorda, makromajanduslikku olukorda ja investeringute vajadust riigi tasandil. Nagu praegu kehtivas otsuses, tehakse otsus uute sihtriikide kaasamise kohta või selle kohta, et volitusega hõlmatud riigis peatatakse EIP rahastamistegevus inimõiguste rikkumise tõttu või muudel põhjustel, jätkuvalt seadusandliku tavamenetluse kohaselt.

Artiklis 5 on täpsustatud nõuded, kuidas EIP välistegevuse peab olema seotud Euroopa Liidu poliitika. Sellega püütakse tagada, et volituses kirjeldatud kõrgetasemelisi eesmärke võetakse EIP volituse täitmisel arvesse ja et EIP rahastamistegevus täiendaks Euroopa Liidu vastavaid abipõhimõtteid, -kavu ja -vahendeid eri piirkondades. Eesmärkide arvessevõtmine tegevuste elluviimisel tagatakse kavandatud otsuse kohase EIP rahastamistegevuse jaoks piirkondlike tegevussuuniste väljatöötamisega. Artiklis on sätestatud, et komisjon peab kehtestatud tegevussuunistest teavitama Euroopa Parlamenti ja nõukogu. Samuti kutsutakse selles EIPd üles töötama välja asjakohased rahastamisstrateegiad EIP finantstehingute tegemiseks. Lisaks on artiklis sätestatud, et EIP finantstehingule ei anta ELi tagatist, kui komisjon jõuab EIP põhikirja artiklis 19 ette nähtud menetluse käigus teatava finantstehingu suhtes eitavale seisukohale.

Artikliga 6 püütakse tagada, et EIP analüüsiks hoolikalt ELi tagatisega kaetavate projektide arengualaseid tahke, sealhulgas viiks läbi sotsiaalse mõju hindamise, nii et volituse alusel toetataks üksnes majanduslikult, rahaliselt, keskkonnaalasel ja sotsiaalselt jätkusuutlikke projekte.

Artiklis 7 täpsustatakse komisjoni ja EIP ning vajaduse korral Euroopa välisteenistuse vahelise suurema koostöö üksikasjad. Sellega püütakse tagada, et EIP välisfinantstehingud järgivad ja toetavad kõikidel tasanditel, alates strateegilisest kavandamisest kuni projekti väljatöötamiseni, Euroopa Liidu välissuhete poliitikat ning käesolevas otsuses sätestatud kõrgetasemelisi eesmärke.

Artiklis 8 täpsustatakse muude rahvusvaheliste finantsasutustega toimuva suurema koostöö üksikasjad.

Artiklis 9 kirjeldatakse EIP sõlmitud finantstehingutega kaasnevaid poliitilisi riske või riigiriski katva ELi tagatise laadi. Samuti on selles sätestatud, et EIP peab kehtestama korra, mille alusel otsustada, kas esitada kõlblikud tehingud ELi tagatise saamiseks või rahastada neid EIP omal riisikol. Sellise korra eesmärk on tagada, et ELi tagatis kasutatakse

⁶ SEK(2010) 443.

maksimaalselt ära abisaajate kasuks, nt sellistes riikides ja selliste tehingute puhul, millel on keeruline saada kapitaliturgudelt vahendeid vastuvõetavatel tingimustel, samal ajal kui laenusaajatel investeerimisjärgu reitinguga riikides või investeerimisjärgu reitinguga struktuuridel riikides, mille reiting on allapoole investeerimisjärku, võib olla juurdepääs EIP omal riskil põhinevatele vahenditele.

Artiklis 10 on sätestatud aruandluse ja raamatupidamisandmetega seotud nõuded nii EIP kui ka komisjoni jaoks.

Artiklis 11 täpsustatakse EIP kohustust nõuda komisjoni nimel sisse võimalikud maksed.

Artiklis 12 sätestatakse, et ELi tagatisega seotud üksikasjalikud eeskirjad ja kord sätestatakse komisjoni ja EIP vahel sõlmitavas tagatislepingus.

Artiklis 13 on sätestatud, et komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule vajaduse korral ettepaneku ELi tagatise kehtestamiseks järgmise finantsraamistiku alusel.

Artiklis 14 sätestatakse, et komisjon esitab lõpparuande kavandatud otsuse kohaldamise kohta 31. oktoobriks 2014.

Põhjenduste osas esitatakse muu hulgas ELi tagatise säilitamise ettepaneku poliitiline taust ja vahekokkuvõtte peamised järeldused.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS,

millega antakse Euroopa Investeerimispankale ELi tagatis Euroopa Liidu välistele projektidele antavatest laenudest ja tagatistest tekkida võiva kahjumi puhuks

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikleid 209 ja 212,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu riikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Lisaks oma põhiülesandele rahastada investeeringuid Euroopa Liidus on Euroopa Investeerimispank (EIP) 1963. aastast alates teinud finantstehinguid väljaspool Euroopa Liitu, et toetada Euroopa Liidu välispoliitikat. See võimaldab ELi eelarvelisi vahendeid, mis on kättesaadavad Euroopa Liidu välistele piirkondadele, täiendada abisaajate riikide kasuks EIP majandusliku tugevusega.
- (2) Eesmärgiga toetada Euroopa Liidu välistegevust ja selleks, et võimaldada EIP-l oma krediitdipositsiooni kahjustamata rahastada investeeringuid väljaspool Euroopa Liitu, on enamikule EIP tehingutest ELi välistes piirkondades antud komisjoni hallatav ELi eelarvetagatis.
- (3) Viimati kehtestati ELi tagatis ajavahemikuks 2007–2011 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta otsusega nr 633/2009/EÜ, millega Euroopa Investeerimispankale antakse ühenduse tagatis ühenduseväliste projektidele antavatest laenudest ja laenu tagatistest tekkida võiva kahjumi puhuks⁷.
- (4) Nõukogu määrusega (EÜ, Euratom) nr 480/2009⁸ loodud välistegevuse tagatisfond („tagatisfond”) tagab Euroopa Liidu eelarve jaoks likviidsuspuhvri EIP finantstehingutest ja Euroopa Liidu muust välistegevusest tuleneda võiva kahjumi vastu.
- (5) Otsuse nr 633/2009/EÜ kohaselt on komisjon ja EIP teinud EIP välisfinantstehingute kohta vahekokkuvõtte, mis põhineb ekspertidest koosneva juhtkomitee kontrollitud sõltumatul välishindamisel, väliskonsultandi hinnangul ja EIP koostatud

⁷ ELT L 190, 22.7.2009, lk 1.

⁸ ELT L 145, 10.6.2009, lk 10.

erihinnangutel. 12. veebruaril 2010 esitas korralduskomitee Euroopa Parlamendile, nõukogule ja EIP-le oma järeldusi ja soovitusi sisaldava aruande.

- (6) Korralduskomitee aruandes leiti, et ELi tagatis EIP-le on suure finantsilise ja poliitilise mõjuga tõhus ja jõuline poliitiline vahend ning et seda tuleks säilitada, katmaks poliitilisi riske ja riigiriski. Esitati teatavad otsuse 633/2009/EÜ muutmise ettepanekud, et tagada EIP välisfinantstehingute maksimaalne lisandväärtus ja tõhusus.
- (7) Summad, mida ELi tagatis katab igas piirkonnas, peaksid jätkuvalt kujutama endast ELi tagatisega EIP finantstehingute ülemmäärasid, mitte EIP jaoks kohustuslikke sihtsummasid.
- (8) Lisaks piirkondlikele ülemmääradele tuleks aktiveerida 2 miljardi euro suurune lisavolituse ning eraldada see rahastamispaketina, mille kaudu toetatakse EIP finantstehinguid kliimamuutuste leevendamise ja nendega kohandumise valdkonnas kõigis volituse alla kuuluvates piirkondades. EIP võiks panustada oma eriteadmiste ja vahenditega tihedas koostöös komisjoniga, et aidata riigiasutustel ja erasektoril võidelda kliimamuutustega ning kasutada võimalikult hästi olemasolevat rahastamist. Kliimamuutuste leevendamise ja nendega kohandumise projektide puhul tuleks EIP vahendeid täiendada võimaluse korral Euroopa Liidu eelarve raames kättesaadavate soodusvahenditega, ühendades kliimamuutuste vastu võitlemise rahastamiseks ettenähtud toetused ja laenud Euroopa Liidu välisabiga tõhusalt ja järjekindlalt.
- (9) Kliimamuutuste volituse kohaste vahendite jaotamine peaks olema paindlik, et eraldatud rahalisi vahendeid oleks võimalik kasutada võimalikult kiiresti ja tõhusalt kolmeaastase perioodi jooksul aastatel 2011–2013. Kui kõnealune kogurahastamine peaks ületama eraldatud 2 miljardit eurot, püüavad komisjon ja EIP tagada volitusega hõlmatud piirkondades vahendite tasakaalustatud jaotuse, võttes aluseks üldvolituse kohased välisabi prioriteedid.
- (10) Lisaks leiti hinnangus, et kuigi hindamisperioodil (2000–2009) tehtud EIP tehingud olid üldiselt kooskõlas Euroopa Liidu välispoliitikaga, peaksid Euroopa Liidu poliitilised eesmärgid kajastuma EIP tegevuses üksikasjalikumalt ja struktureeritumalt.
- (11) Selleks et suurendada volituse kooskõlastatust ja keskenduda EIP välisfinantstehingutes rohkem Euroopa Liidu poliitika toetamisele ning suurendada võimaluse piires abisaajate kasu, tuleks käesoleva otsusega näha ette, et volituses sätestatakse EIP finantstehingute jaoks kõigis kõlblikes riikides horisontaalsed kõrgetasemelised eesmärgid, tuginedes EIP suhtelisele tugevusele valdkondades, kus ta on häid tulemusi saavutanud. Kõikides käesoleva otsusega hõlmatud piirkondades peaks EIP seega rahastama selliste valdkondade projekte nagu kliimamuutuste leevendamine ja nendega kohandumine, sotsiaalne ja majanduslik infrastruktuur (eriti transport, energia, sh taastuvenergia, energiapuudus, keskkonnainfrastruktuur, sh vesi ja kanalisatsioon, ning info- ja kommunikatsioonitehnoloogia) ning kohaliku erasektori areng, eriti väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEd) toetamine. Osutatud valdkondades peaks EIP finantstehingute peamine eesmärk olema piirkondlik integratsioon partnerriikides, sealhulgas ühinemiseks valmistuvate riikide ja naaberriikide ning ELi majanduslik integratsioon.
- (12) Lisaks peaksid EIP finantstehingud toetama Euroopa Liidu välistegevuse üldpõhimõtteid, millele on osutatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 21, st demokraatia

ja õigusriigi arendamine ja tugevdamine ning inimõiguste ja põhivabaduste austamine, ning aitama rakendada rahvusvahelisi keskkonnalepinguid, millega Euroopa Liit on ühinenud. Arenguriikides⁹ peaksid EIP finantstehingud eelkõige toetama selliste riikide ja eriti kõige ebasoodsamas olukorras olevate riikide säästlikku majanduslikku, sotsiaalset ja keskkonnavalast arengut, nende sujuvat ja järgjärgulist integreerimist maailmamajandusse, võitlust vaesuse vastu ja selliste eesmärkide järgimist, mille Euroopa Liit on ÜRO ja muude pädevate rahvusvaheliste organisatsioonide raames heaks kiitnud. EIP peab osutatud nõuete nõuetekohaseks täitmiseks töötama järkjärgult välja asjakohased vahendid.

- (13) EIP peaks käesoleva otsuse alusel suurendama keskendumist arengualastele küsimustele, tehes tihedat koostööd komisjoniga ja järgides Euroopa arengukonsensuse põhimõtteid. Selleks tuleks rakendada mitu konkreetset meetet, eelkõige tugevdada suutlikkust hinnata projektide sotsiaalseid ja arengualaseid tahke, sealhulgas inimõiguste ja konfliktidega seotud riske, ning toetada konsulteerimist kohalikul tasandil. Lisaks sellele peaks EIP rohkem keskenduma sektoritele, kus tal on Euroopa Liidu raames tehtud finantstehingutest saadud usaldusväärseid ekspertteadmised ja mis toetavad asjaomase riigi arengut, näiteks keskkonnainfrastruktuur, sealhulgas vesi ja kanalisatsioon, säästev transport ja kliimamuutuste leevendamine ning eelkõige taastuvenergia. Samuti peaks EIP üha enam tugevdama meetmeid, mis toetavad tervishoidu ja haridust ning kliimamuutustega kohandumist, tehes vajaduse korral koostööd rahvusvaheliste finantsasutuste ja Euroopa kahepoolsete finantsasutustega. See eeldab juurdepääsu soodusvahenditele ja EIP välistegevusele pühendatud inimressursside suurendamist. Samuti peaks EIP tegevus täiendama Euroopa Liidu eesmärke ja prioriteete, mis on seotud institutsioonide väljaarendamise ja sektoripõhiste reformidega. EIP peaks määratlema projektide arenguaspektide ja tulemustega seotud tulemuslikkuse näitajad.
- (14) Lissaboni lepingu jõustumisega loodi liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ametikoht, kusjuures kõrge esindaja on samal ajal välissuhete komisjoni asepresident, et suurendada Euroopa Liidu välissuhete mõju ja kooskõlastatust. Kõrge esindaja alluvusse luuakse Euroopa uus välisteenistus (EEAS). Viimastel aastatel on Euroopa Liidu välissuhete poliitikat ka laiendatud ja tugevdatud. See kehtib eelkõige ühinemiseelse strateegia, Euroopa naabruspoliitika, ELi Kesk-Aasia strateegia ning Ladina-Ameerika ja Kagu-Aasiaga uuendatud partnerluste kohta ning Euroopa Liidu strateegiliste partnerluste kohta Venemaa, Hiina ja Indiaga. Peale selle on Euroopa Liidu arengupoliitikat nüüd laiendatud kõikidele arenguriikidele. 2007. aastast alates on Euroopa Liidu välissuhteid toetatud ka uute rahastamisvahenditega, st ühinemiseelse rahastamisabi (IPA), Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrumendi (ENPI), arengukoostöö rahastamisvahendi (DCI), demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi (EIDHR) ning stabiliseerimisvahendiga.
- (15) EIP tegevus ühinemiseks valmistuvates riikides peaks toimuma ühinemis- ja Euroopa partnerluslepingutega kehtestatud raamistikus, milles on sätestatud prioriteedid iga riigi jaoks ja Kosovo jaoks ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1244 (1999) alusel, et teha edusamme Euroopa Liidule lähenemisel, ja milles on sätestatud ELi abi raamistik. Stabiliseerimis- ja assotsieerimisprotsess on Euroopa Liidu poliitiline

⁹ Nagu määratletud OECD arenguabi saajate loetelus (mis sisaldab vähim arenenud riike, madala sissetulekuga riike ja keskmise sissetulekuga riike).

raamistik Lääne-Balkani jaoks. Selle aluseks on progressiivne partnerlus, kus Euroopa Liit pakub stabiliseerimis- ja assotsieerimislepingute kaudu kaubanduskontsessioone, majandus- ja finantsabi ning lepingulisi suhteid. IPA kaudu osutatav ühinemiseelne finantsabi aitab kandidaatriikidel ja potentsiaalsetel kandidaatriikidel teha ettevalmistusi ELi liikmesriigiks olemisega kaasnevate kohustuste ja ülesannete täitmiseks. Kõnealune abi toetab reforme, sealhulgas ettevalmistuste tegemist ELi liikmesriigiks saamiseks. Selle raames keskendutakse institutsioonide väljaarendamisele, ühenduse õigustikuga kooskõlastamisele ning Euroopa Liidu poliitika rakendamiseks ja vahendite kasutamiseks vajalike ettevalmistuste tegemisele.

- (16) EIP tegevus naaberriikides peaks toimuma Euroopa naabruspoliitika raames, mille kohaselt püüab Euroopa Liit arendada naabruses asuvate riikidega privilegeeritud suhteid, et luua heaolu ja heanaaberlikkuse ala, mis rajaneb Euroopa Liidu väärtustel ja mida iseloomustavad koostööl põhinevad tihedad rahumeelsed suhted. Kõnealuste eesmärkide saavutamiseks rakendavad Euroopa Liit ja tema partnerid ühiselt kokkulepitud kahepoolseid tegevuskavu, milles on määratletud prioriteedid muu hulgas poliitilistes ja julgeolekuküsimustes, kaubandus- ja majandusajades, keskkonnaprobleemide ning transpordi- ja energiavõrkude integratsiooni valdkonnas. Vahemere Liit, idapartnerlus ja Musta mere sünergia on mitmepoolsed piirkondlikud algatused, mis täiendavad Euroopa naabruspoliitikat, mille eesmärk on suurendada koostööd Euroopa Liidu ja naabruses asuvate, sarnaste probleemidega ja/või samas geograafilises piirkonnas paiknevate riikide rühma vahel. Vahemere Liit toetab suuremat sotsiaal-majanduslikku, üksmeelset põhinevat piirkondlikku integratsiooni, säästvat arengut ja teadmiste kogumist, rõhutades vajadust suurendada finantskoostööd, et toetada piirkondlikke ja riikidevahelisi projekte. Idapartnerluse eesmärk on luua vajalikud tingimused, et kiirendada poliitilist lähenemist ja edendada majanduslikku integratsiooni Euroopa Liidu ja idapoolsete partnerriikide vahel. Venemaa Föderatsioonil ja Euroopa Liidul on ulatuslik strateegiline partnerlus, mis on Euroopa naabruspoliitikast erinev ning mida iseloomustavad ühisruumid ja tegevuskavad. Seda täiendab mitmepoolsetel tasandil põhjamõõde, mis tagab Euroopa Liidu, Venemaa, Norra ja Islandi vahelise koostöö raamistiku.
- (17) EIP tegevus Ladina-Ameerikas peaks toimuma Euroopa Liidu, Ladina-Ameerika ja Kariibi mere piirkonna riikide strateegilise partnerluse raames. Nagu rõhutati 2009. aasta septembris komisjoni teatises „Euroopa Liit ja Ladina-Ameerika: partnerid üleilmsel tasandil”,¹⁰ on Euroopa Liidu prioriteedid Ladina-Ameerikaga toimuva koostöö valdkonnas piirkondliku integratsiooni edendamine ning vaesuse ja sotsiaalse ebavõrdsuse kaotamine, et toetada säästvat majanduslikku ja sotsiaalset arengut. Neid poliitilisi eesmärke tuleks edendada, võttes arvesse Ladina-Ameerika riikide erinevat arengutaset. Kahepoolset dialoogi tuleks püüda arendada Euroopa Liidule ja Ladina-Ameerikale ühist huvi pakkuvates valdkondades, kaasa arvatud sellistes valdkondades nagu keskkond, kliimamuutused, suurõnnetuste ohu vähendamine ja energia, teadus, teadusuuringud, kõrgharidus, tehnoloogia ja innovatsioon.
- (18) EIP peaks tegutsema Aasias nii dünaamilistes tärkava majandusega riikides kui ka vähem jõukates riikides. Euroopa Liit süvendab selles mitmekesisel piirkonnas oma strateegilist partnerlust Hiina ja Indiaga ning peab läbirääkimisi uute partnerlus- ja vabakaubanduslepingute sõlmimiseks Kagu-Aasia riikidega. Samal ajal on

¹⁰ KOM(2009) 495.

arengukoostöö endiselt väga olulisel kohal Euroopa Liidu Aasia tegevuskavas; Aasia piirkonnale suunatud Euroopa Liidu arengustrateegia eesmärk on kaotada vaesus, toetades laiapõhjalist säästvat majanduskasvu, edendades piirkonnas kaubanduse ja integratsiooni jaoks soodsat keskkonda ning tingimusi, parandades valitsemist, suurendades poliitilist ja sotsiaalset stabiilsust ning toetades aastatuhande arengueesmärkide saavutamist 2015. aastaks. Töötatakse välja põhimõtted, et ühiselt tegeleda selliste üldiste probleemidega nagu kliimamuutused, säästev areng, turvalisus ja stabiilsus, valitsemine ja inimõigused ning loodus- ja muude õnnetuste ennetamine ja neile reageerimine.

- (19) Kesk-Aasiaga loodud uut partnerlust käsitlev ELi strateegia, mille Euroopa Ülemkogu võttis vastu 2007. aasta juunis, on tugevdanud piirkondlikku ja kahepoolset dialoogi ning Euroopa Liidu koostööd Kesk-Aasia riikidega olulistes küsimustes, millega kõnealune piirkond kokku puutub, nt vaesuse vähendamine, säästev areng ja stabiilsus. Strateegia rakendamisel on tehtud olulisi edusamme sellistes poliitikavaldkondades nagu inimõigused, õigusriik, hea valitsemistava ja demokraatia, haridus, majandusareng, kaubandus ja investeeringud, energia ja transport ning keskkond.
- (20) EIP tegevus Lõuna-Aafrikas peaks toimuma Euroopa Liidu ja Lõuna-Aafrika vahelise riigistrateegia dokumendi raames. Strateegiadokumendis määratletud peamised valdkonnad on teenuste osutamiseks töökohtade loomine ja suutlikkuse suurendamine ning sotsiaalne ühtekuuluvus. EIP tegevus Lõuna-Aafrikas täiendas oluliselt komisjoni arengukoostöö programmi, nimelt seeläbi, et EIP keskendus erasektori toetamisele ning investeeringute tegemisele infrastruktuuri ja sotsiaalteenuste (elamumajandus, elektrienergia ja omavalitsuste infrastruktuur) arendamiseks. Lõuna-Aafrika riigistrateegia dokumendi vahekokkuvõttes on soovitatud luua keskkonnasõbralikke töökohti, et tugevdada kliimameetmeid.
- (21) Selleks et suurendada ELi toetuse kooskõlastatust asjaomastes piirkondades, tuleks vajaduse korral otsida võimalusi EIP rahastamistegevuse sidumiseks Euroopa Liidu eelarveliste vahenditega (näiteks tagatiste, riskikapitali, intressitoetuste ja investeeringute kaasrahastamise vormis) ning tehnilise abiga projektide ettevalmistamisel ja rakendamisel IPA, ENPI, stabiliseerimisvahendi, EIDHRI ning DCI kaudu.
- (22) Kõikidel tasanditel, alates strateegilisest kavandamisest kuni projekti väljatöötamiseni, tuleb tagada, et EIP välisfinantstehingud järgivad ja toetavad Euroopa Liidu välispoliitikat ning käesolevas otsuses sätestatud kõrgetasemelisi eesmärke. Selleks et suurendada Euroopa Liidu välistegevuse kooskõlastatust, tuleb veelgi edendada poliitika- ja strateegiaalast dialoogi komisjoni, EEASi ja EIP vahel. Samal eesmärgil tuleks suurendada EIP ja komisjoni vahelist koostööd ning varajast vastastikust teabevahetust tegevustasandil. Eriti oluline on, et EIP, komisjon ja EEAS vahetaksid vajaduse korral arvamusi programmdokumentide ettevalmistamise varases etapis, et suurendada sünergiat EIP tegevuse ja komisjoni rakendatavate meetmete vahel.
- (23) Praktilised meetmed üldvolituse eesmärkide ja nende elluviimise sidumiseks sätestatakse piirkondlikes tegevussuunistes, mille töötab välja komisjon koos EIPga, konsulteerides vajaduse korral EEASiga poliitilistes küsimustes. Kõnealustes suunistes tuleks lähtuda ELi laiemast poliitilisest raamistikust iga piirkonna jaoks, nendes tuleks kajastada Euroopa Liidu riigistrateegiaid ja nende eesmärk peaks olema tagada, et EIP rahastamistegevus täiendab Euroopa Liidu vastavaid abipõhimõtteid, -kavu ja -

vahendeid eri piirkondades. Suunised tuleks esitada Euroopa Parlamendile ja nõukogule koos aruandega, mille komisjoni esitab kord aastas EIP välislaenu andmise volituse kohta.

- (24) EIP peaks koostöös komisjoniga koostama mitmeaastase näidisprogrammi EIP finantstehingute sõlmimise mahtude kohta, et oleks tagatud vajalike tagatisfondi eraldiste kavandamine eelarvesse. Komisjon peaks kõnealust kava arvesse võtma eelarvepädevale institutsioonile esitatavas korrapärases eelarveprogrammis.
- (25) Komisjon peaks uurima „ELi koostöö- ja arenguplatvormi” arengut, et optimeerida toetuste ja laenu ühendamiseks ettenähtud mehhanismide toimimist Euroopa Liidust väljaspool asuvates piirkondades. Komisjon peaks seejuures konsulteerima EIPga ning Euroopa mitme- ja kahepoolsete finantsasutustega. Selline platvorm edendab jätkuvalt vastastikust usaldust, tuginedes eri institutsioonide suhteliste eeliste ja austades samal ajal Euroopa Liidu institutsioonide rolli ning eelisõigusi ELi eelarve ja EIP laenu rakendamisel.
- (26) EIPd tuleks ergutada suurendama oma tegevust väljaspool Euroopa Liitu ELi tagatist kasutamata, et toetada Euroopa Liidu välispoliitika eesmärgi, eelkõige ühinemiseks valmistuvates riikides ja naaberriikides ning investeerimisjärku reitinguga riikides teistes piirkondades, kuid ka riikides, mille reiting on allapoole investeerimisjärku, kui EIP-l on asjakohane kolmanda isiku tagatis. EIP peaks koostöös komisjoniga töötama välja põhimõtted, mille alusel otsustada, kas projekti tuleks rahastada ELi tagatisega volituse alusel või EIP omal riisikol. Sellistes põhimõtetes tuleks eriti arvesse võtta asjaomaste riikide ja projektide krediidivõimelisust.
- (27) EIP peaks laiendama pakutavate uute ja innovaatiliste rahastamisvahendite valikut, sealhulgas keskendudes rohkem tagatisvahenditele. Lisaks sellele tuleks EIPd ergutada andma laenu kohalikus vääringus ja emiteerima võlakirju kohalikel turgudel, tingimusel et partnerriigid rakendavad eelkõige finantssektoris EIP tegevuse toetamiseks vajalikke struktuurireforme ning teisi meetmeid.
- (28) Tagamaks, et EIP täidab volituse nõuded kõikides piirkondades ja allpiirkondades, tuleb EIP välistegevuse jaoks eraldada piisavalt inim- ja finantsressursse. See tähendab eelkõige, et pangal on piisavalt kapitali, et toetada Euroopa Liidu arengukoostöö eesmärgi, keskenduda rohkem oma tegevuse sotsiaalsete, keskkonna- ja arengualaste tahkude eelhindamisele ning kontrollida projekte rakendamisetapis tõhusalt.
- (29) Käesoleva otsuse reguleerimisalasse kuuluvate Euroopa Liidu väliste finantstehingute puhul peaks EIP püüdma veelgi tõhustada koordineerimist ja koostööd rahvusvaheliste finantsasutuste ja Euroopa kahepoolsete finantsasutustega, sealhulgas vajaduse korral sellistes valdkondades nagu sektoripõhiste tingimuste täitmine ja menetluse vastastikune usaldamine, kaasrahastamise kasutamise ja ülemaailmsetes algatustes (näiteks abi kooskõlastamist ja tõhusust edendavad algatused) osalemine. EIP ja muude asutuste eespool osutatud meetmed peavad olema vastastikused ja eeldama, et EIP ning muude finantsasutuste jõupingutused on võrdväärsed, et meetmete rakendamine oleks tõhus. Eelkõige on EIP finantseeringu idapoolsetes naaber- ja partnerriikides, Kesk-Aasias ja Türgis rakendamise üksikasjad sätestatud komisjoni, EIP ja Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga kolmepoolses vastastikuse mõistmise memorandumis.

- (30) EIP aruandlust ja teabeedastust komisjonile tuleks suurendada, et võimaldada komisjonil kaasata kord aastas Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitatavasse aruandesse käesoleva otsuse kohased EIP finantstehingud. Kõnealuses aruandes tuleks eelkõige hinnata EIP finantstehingute vastavust käesolevale otsusele, võttes arvesse tegevussuuniseid, ja sellesse tuleks lisada jaotised lisandväärtuse kohta kooskõlas Euroopa Liidu poliitikaga, samuti jaotised koostöö kohta komisjoni, rahvusvaheliste finantsasutuste ja kahepoolsete rahastajatega, sealhulgas kaasrahastamise kohta. Vajaduse korral tuleks aruandes osutada asjaolude olulisele muutumisele, mis õigustaks volituse edasist muutmist enne selle kehtivusaja lõppu.
- (31) EIP peaks finantstehinguid jätkuvalt tegema EIP kehtestatud eeskirjade ja korra, sh asjakohaste kontrollimeetmete ja maksudest kõrvalehoidumise vältimiseks võetud meetmete kohaselt, kooskõlas kontrollikoja ja Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) asjaomaste eeskirjade ja menetlustega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1 ELi tagatis

1. Euroopa Liit annab Euroopa Investeerimispingale (EIP) väljaspool Euroopa Liitu tehtavate tehingute jaoks ELi eelarvetagatise (ELi tagatis). ELi tagatis antakse üldtagatisena EIP-l saada olevate laekumata maksete katmiseks seoses EIP investeerimisprojektide teostamiseks antud laenude ja laenutagatistega, mis on kõlblikud vastavalt lõikele 2.
2. ELi tagatise saamiseks on kõlblikud käesoleva otsusega hõlmatud riikides teostatavatele investeerimisprojektidele ette nähtud EIP laenud ja laenutagatised, mis antakse EIP oma eeskirjade ja korra kohaselt Euroopa Liidu asjakohaste välispoliitika eesmärkide toetamiseks, kui EIP laen või laenutagatis on antud sõlmitud lepingu kohaselt, mis ei ole aegunud ja mida ei ole tühistatud („EIP finantstehingud”).
3. ELi tagatis on piiratud 65 %ga EIP finantstehingutega antud krediidi ja tagatiste kogusummast, millest on maha arvatud tagasimakstud summad ja millele on lisatud kõik sellega seotud summad.
4. ELi tagatis katab ajavahemikul 1. veebruarist 2007 kuni 31. detsembrini 2013 sõlmitud EIP finantstehinguid. EIP finantstehingud, mis on sõlmitud nõukogu 19. detsembri 2006. aasta otsuse 2006/1016/EÜ (millega Euroopa Investeerimispingale antakse ühenduse tagatis ühenduseväliste projektidele antavatest laenudest ja laenutagatistest tekkida võiva kahjumi puhuks),¹¹ nõukogu 4. novembri 2008. aasta otsuse 2008/847/EÜ (milles sätestatakse, et Kesk-Aasia riigid vastavad otsusega 2006/1016/EÜ (millega Euroopa Investeerimispingale antakse ühenduse tagatis ühenduseväliste projektidele antavatest laenudest ja laenutagatistest tekkida võiva kahjumi puhuks) kehtestatud tingimustele)¹² ja otsuse nr 633/2009/EÜ alusel, kuuluvad jätkuvalt käesoleva otsuse kohase ELi tagatise alla.
5. Kui Euroopa Parlament ja nõukogu ei ole lõikes 4 osutatud ajavahemiku möödumisel võtnud komisjoni esitatud ettepaneku alusel vastavalt artiklile 13 vastu otsust, millega antakse

¹¹ ELT L 414, 30.12.2006, lk 95.

¹² ELT L 301, 12.11.2008, lk 13.

EIP-le Euroopa Liidust väljaspool tehtavate finantstehingute jaoks uus ELi tagatis, pikendatakse kõnealust ajavahemikku automaatselt kuue kuu võrra.

Artikkel 2

Volituse ülemmäärad

1. Ajavahemikul 2007–2013 on ELi tagatisega EIP finantstehingute maksimaalne ülemmäär, millest on maha arvatud tühistatud summad, 27 800 000 000 eurot, mis jagatakse kaheks osaks:

- a) üldvolitus suuruses 25 800 000 000 eurot;
- b) kliimamuutuste volitus suuruses 2 000 000 000 eurot.

2. Üldvolitus jagatakse siduvateks piirkondlikeks ülemmääradeks ja indikatiivseteks vaheülemmääradeks, nagu on sätestatud I lisas. Piirkondlike ülemmäärade piires tagab EIP astmeliselt riikidevahelise tasakaalustatud jaotuse üldvolitusega hõlmatud piirkondades.

3. Üldvolituse alla kuuluvad EIP finantstehingud, millega taotletakse käesoleva otsuse artiklis 3 sätestatud eesmärgid.

4. Kliimamuutuste volituse alla kuuluvad EIP finantstehingud kõikides käesoleva otsusega hõlmatud riikides, kus sellised EIP finantstehingud toetavad Euroopa Liidu peamist poliitilist eesmärki, st võitlust kliimamuutuste vastu, toetades kliimamuutuste leevendamise ja nendega kohandumise valdkonna projekte, mis aitavad saavutada Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni üldeesmärki, eelkõige vältides või vähendades kasvuhoonegaaside heidet taastuvenergia, energiatõhususe ja säästva transpordi valdkondades või suurendades vastupidavust kahjulikule mõjule, mida kliimamuutused avaldavad ohualdistele riikidele, sektoritele ja kogukondadele. Kliimamuutuste volitust rakendatakse tihedas koostöös komisjoniga, sidudes EIP rahastamistegevuse võimaluse korral Euroopa Liidu eelarveliste vahenditega.

5. Kliimamuutuste volituse puhul püüab EIP siiski tagada käesoleva otsuse artikli 1 lõikes 4 osutatud tähtaja lõpuks finantstehingute tasakaalustatud jaotuse II lisaga hõlmatud piirkondades. Eelkõige tagab EIP, et II lisa punktis A osutatud piirkond ei saa üle 40 % käesolevale volitusele eraldatud summast, punktis B osutatud piirkond üle 50 %, punktis C osutatud piirkond üle 30 % ja punktis D osutatud piirkond üle 10 % .

Artikkel 3

Üldvolituse eesmärgid

1. ELi tagatis antakse EIP finantstehingutele, mis toetavad järgmisi üldeesmärgid:

- a) kliimamuutuste leevendamine ja nendega kohandumine, nagu määratletud artikli 2 lõikes 4;
- b) sotsiaalse ja majandusliku infrastruktuuri, sealhulgas transpordi-, energia-, keskkonnainfrastruktuuri ning info- ja kommunikatsioonitehnoloogia (ICT) arendamine;

- c) kohaliku erasektori arendamine, eelkõige väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate toetamine.
2. Piirkondlik integratsioon partnerriikides, sealhulgas ühinemiseks valmistuvate riikide ja naaberriikide ning ELi majanduslik integratsioon, on EIP finantstehingute põhieesmärk lõikega 1 hõlmatud valdkondades.
3. EIP suurendab järk-järgult tegevust sotsiaalsektorites, näiteks tervishoiu ja hariduse valdkondades.

Artikkel 4 Hõlmatud riigid

1. ELi tagatisega EIP finantseeringu saamiseks kõlblike või potentsiaalselt kõlblike riikide loetelu on esitatud II lisas.
2. II lisas loetletud ning tärniga (*) märgitud riikide puhul ning II lisas loetlemata riikide puhul teevad nende kõlblikkuse kohta ELi tagatisega EIP finantseeringu saamiseks otsuse Euroopa Parlament ja nõukogu vastavalt seadusandlikule tavamenetlusele ja iga üksikjuhtumit eraldi kaaludes.
3. ELi tagatis katab EIP finantstehinguid ainult nendes kõlblikes riikides, kes on sõlminud EIP-ga raamlepingu, milles on sätestatud selliste tehingute õiguslikud tingimused.
4. Kui konkreetse riigi poliitilise või majandusliku olukorra suhtes tekib tõsiseid kartusi, võivad Euroopa Parlament ja nõukogu vastavalt seadusandlikule tavamenetlusele otsustada, et ELi tagatisega EIP uued finantstehingud selles riigis peatatakse.
5. ELi tagatis ei kata EIP finantstehinguid konkreetses riigis, kui leping selliste tehingute kohta on sõlmitud pärast asjaomase riigi ühinemist Euroopa Liiduga.

Artikkel 5 EIP tehingute panus Euroopa Liidu poliitikasse

1. Komisjon töötab koos EIPga välja käesoleva otsuse kohast EIP finantseeringut käsitlevad piirkondlikud tegevussuunised. Nende suuniste koostamisel konsulteerivad komisjon ja EIP vajaduse korral poliitilistes küsimustes Euroopa välisteenistusega (EEAS). Tegevussuuniste eesmärk on tagada, et EIP rahastamistegevusega toetataks ELi poliitikat, ja nende aluseks on laiem ELi regionaalpoliitika raamistik, mille loovad komisjon ja EEAS. Eelkõige tagatakse tegevussuunistega, et EIP rahastamistegevus täiendab Euroopa Liidu vastavaid abipõhimõtteid, -kavu ja -vahendeid eri piirkondades, võttes arvesse Euroopa Parlamendi resolutsioone ning nõukogu otsuseid ja järeldusi. Komisjon teavitab kehtestatud suunistest Euroopa Parlamenti ja nõukogu. EIP määratleb tegevussuunistes sätestatud raamistikus vastavad rahastamisstrateegiad ja tagab nende rakendamise.
2. EIP finantstehingute kooskõla Euroopa Liidu välispoliitika eesmärkidega kontrollitakse artikli 10 kohaselt.
3. EIP finantstehingule ei anta ELi tagatist, kui komisjon jõuab EIP põhikirja artiklis 19 ette nähtud menetluse käigus selle finantstehingu suhtes eitavale seisukohale.

Artikkel 6

EIP hinnang projektide arengualastele tahkudele

1. EIP analüüsib hoolikalt ELi tagatisega projektide arengualaseid tahke. EIP eeskirjad ja kord peavad sisaldama vajalikke sätteid projektide keskkonnaalase ja sotsiaalse mõju ning inimõigustega seotud tahkude hindamise kohta, tagamaks et käesoleva otsuse alusel toetatakse üksnes majanduslikult, finantsiliselt, keskkonnaalasel ja sotsiaalselt jätkusuutlikke projekte.

Vajaduse korral tuleb hinnata ka seda, kuidas EIP finantseeringu saajate suutlikkust saab projekti olemusliku jooksul tehnilise abi kaudu suurendada.

2. Lisaks arengualaste tahkude eelhindamisele peaks EIP projekti rakendamise jooksul rohkem kontrollima muu hulgas projekti mõju arengule.

Artikkel 7

Koostöö komisjoni ja Euroopa välisteenistusega

1. EIP rahastamistegevuse ja ELi eelarveliste vahendite koosmõju suurendamiseks parandatakse EIP välistegevuse kooskõla Euroopa Liidu välispoliitika eesmärkidega; eelkõige kehtestatakse selleks artiklis 5 osutatud tegevussuunised, peetakse korrapäraselt süstemaatilist dialoogi ja korraldatakse varajast teabevahetust järgmistes küsimustes:

a) komisjoni ja/või Euroopa välisteenistuse koostatavad strateegiadokumendid, näiteks riiki ja piirkonda käsitlevad strateegiadokumendid, näidisprogrammid, tegevuskavad ja ühinemiseelsed dokumendid;

b) EIP strateegiadokumendid ja projektikavad;

c) muud poliitilised ja praktilised asjaolud.

2. Koostöö toimub piirkonniti diferentseeritult, võttes arvesse EIP osa ja Euroopa Liidu poliitikat igas piirkonnas.

Artikkel 8

Koostöö teiste rahvusvaheliste finantsasutustega

1. Kui see on asjakohane, teeb EIP üha enam finantstehinguid koostöös muude rahvusvaheliste finantsasutuste või Euroopa kahepoolsete finantsasutustega, et suurendada koostööt, koostööd ja tõhusust ning tagada mõistlik riskide jagamine ja ühtsed tingimused projektidele ja sektoritele.

2. Lõikes 1 osutatud koostööd hõlbustab kooskõlastatud tegevus komisjoni, EIP ja peamiste eri piirkondades tegutsevate rahvusvaheliste finantsasutuste ning Euroopa kahepoolsete finantsasutuste vahel sõlmitud vastastikuse mõistmise memorandumite või vajaduse korral Euroopa Liidu muude piirkondlike koostööraamistike alusel.

Artikkel 9

ELi tagatise ulatus ja tingimused

1. Riigiga sõlmitud või riigi tagatisega EIP finantstehingute ja EIP muude finantstehingute puhul, mis on sõlmitud piirkondlike või kohalike omavalitsustega või riigi omanduses ja/või kontrolli all olevate ettevõtjate või asutustega, kui nende EIP muude finantstehingute puhul on EIP teinud asjaomase riigi krediidiriski arvesse võttes vajaliku krediidiriski hindamise, katab ELi tagatis kõik EIP-l saada olevad laekumata maksed („täielik tagatis”).

2. Lõike 1 kohaldamisel esindab Jordani Läänekallast ja Gaza sektorit Palestiina omavalitsus ning Kosovot ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1244 (1999) alusel ÜRO missioon Kosovos või käesoleva otsuse artiklis 5 osutatud suunistes määratud valitsus.

3. Muude kui lõikes 1 nimetatud EIP finantstehingute puhul hõlmab ELi tagatis kõiki EIP-l saada olevaid laekumata makseid, kui mittelaekumise põhjustas üks järgmistest poliitilistest riskidest („poliitilise riski tagatis”):

a) rahaülekannete tegemata jätmine;

b) sundvõõrandamine;

c) sõda või rahvarahutused;

d) kohtuliku kaitse puudumine lepingu rikkumise korral.

4. EIP töötab koostöös komisjoniga välja selged ja läbipaistvad jaotuspõhimõtted, mille alusel teha otsus rahastamise vormi üle selliste tehingute puhul, mis on kõlblikud nii ELi tagatise jaoks kui ka rahastamiseks EIP omal riisikol.

Artikkel 10

Iga-aastane aruandlus ja raamatupidamine

1. Komisjon esitab käesoleva otsuse kohaselt teostatud EIP finantstehingute kohta kord aastas aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Aruandes antakse hinnang projekti, sektori, riigi ja piirkonna tasandil tehtud EIP finantstehingute kohta, samuti EIP finantstehingute kaudu Euroopa Liidu välispoliitika eesmärkide ja strateegiliste eesmärkide täitmiseks antud panuse kohta. Aruandes hinnatakse eelkõige EIP finantstehingute vastavust käesolevale otsusele, võttes arvesse artiklis 5 osutatud tegevussuuniseid, ja sellesse lisatakse jaotised Euroopa Liidu poliitiliste eesmärkide saavutamisse antud lisandväärtuse kohta, samuti jaotised koostöö kohta komisjoni, rahvusvaheliste finantsasutuste ja kahepoolsete asutustega, sealhulgas kaasrahastamise kohta.

2. Lõike 1 kohaldamise eesmärgil esitab EIP komisjonile kord aastas aruande käesoleva otsuse kohaselt projekti, sektori, riigi ja piirkonna tasandil tehtud EIP finantstehingute ning Euroopa Liidu välispoliitika eesmärkide ja strateegiliste eesmärkide saavutamise kohta ning koostöö kohta komisjoni, rahvusvaheliste finantsasutuste ja kahepoolsete asutustega.

3. Komisjoni aruandluskohustuse täitmiseks ja Euroopa Kontrollikoja taotluse täitmiseks esitab EIP komisjonile iga EIP finantstehingu kohta statistilised, finants- ja raamatupidamisandmed ning audiitori otsuse EIP finantstehingute jäägi kohta.

4. Komisjoni raamatupidamise jaoks ja täieliku tagatisega kaetud riskidest teatamiseks esitab EIP komisjonile riskihinnangut ja reitingut käsitleva teabe muude laenusaaajate või tagatise saanud võlgnike kui riikidega sõlmitud EIP finantstehingute kohta.

5. EIP esitab lõigetes 2, 3 ja 4 osutatud teabe omal kulul.

Artikkel 11

Komisjoni tehtud maksete sissenõudmine

1. Kui komisjon teeb makse ELi tagatise alusel, tegeleb EIP komisjoni nimel ja arvel makstud summade sissenõudmisega.

2. Hiljemalt artiklis 12 osutatud lepingu sõlmimise kuupäeval sõlmivad EIP ja komisjon lepingu, milles sätestatakse maksete sissenõudmise üksikasjalikud tingimused ja kord.

Artikkel 12

Tagatisleping

EIP ja komisjon sõlmivad tagatislepingu, milles sätestatakse ELi tagatise andmise tingimused ja kord.

Artikkel 13

Läbivaatamine

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule vajaduse korral ettepaneku ELi tagatise kehtestamiseks järgmise finantsraamistiku (2014–2020) alusel.

Artikkel 14

Lõpparuanne

Komisjon esitab käesoleva otsuse kohaldamise kohta lõpparuande 31. oktoobriks 2014.

Artikkel 15

Kehtetuks tunnistamine

Otsus nr 633/2009/EÜ tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 16
Jõustumine

Käesolev otsus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

ILISA

ÜLDVOLITUSE PIIRKONDLIKUD ÜLEMMÄÄRAD

A. Ühinemiseks valmistuvad riigid: 8 700 000 000 eurot;

B. Naaber- ja partnerriigid: 12 400 000 000 eurot,

mis on jagatud järgmisteks indikatiivseteks vaheülemmääradeks:

i) Vahemere piirkonna riigid: 8 700 000 000 eurot;

ii) Ida-Euroopa, Taga-Kaukaasia ja Venemaa: 3 700 000 000 eurot;

C. Aasia ja Ladina-Ameerika: 3 800 000 000 eurot,

mis on jagatud järgmisteks indikatiivseteks vaheülemmääradeks:

i) Ladina-Ameerika: 2 800 000 000 eurot;

ii) Aasia (sealhulgas Kesk-Aasia): 1 000 000 000 eurot;

D. Lõuna-Aafrika Vabariik: 900 000 000 eurot.

EIP juhtorganid võivad otsustada jagada üldvolituse piirkondlike ülemmäärade piires kuni 10 % piirkondlike ülemmäärade summast ümber indikatiivsete vaheülemmäärade vahel.

II LISA

KÕLBLIKUD VÕI POTENTSIAALSELT KÕLBLIKUD PIIRKONNAD JA RIIGID

A. Ühinemiseks valmistuvad riigid

1. Kandidaatriigid

Horvaatia, Türgi, endine Jugoslaavia Makedoonia Vabariik.

2. Võimalikud kandidaatriigid

Albaania, Bosnia ja Hertsegoviina, Montenegro, Serbia, Kosovo ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1244 (1999) alusel, Island.

B. Naaber- ja partnerriigid

1. Vahemere piirkonna riigid

Alžeeria, Egiptus, Jordani Läänekallas ja Gaza sektor, Iisrael, Jordaania, Liibanon, Liibüa, Maroko, Süüria, Tuneesia.

2. Ida-Euroopa, Taga-Kaukaasia ja Venemaa

Ida-Euroopa: Moldova Vabariik, Ukraina, Valgevene;

Taga-Kaukaasia: Armeenia, Aserbaidžaan, Gruusia;

Venemaa.

C. Aasia ja Ladina-Ameerika

1. Ladina-Ameerika

Argentina, Boliivia, Brasiilia, Tšiili, Colombia, Costa Rica, Kuuba (*), Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Mehhiko, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peruu, Uruguay, Venezuela.

2. Aasia

Aasia (välja arvatud Kesk-Aasia): Afganistan (*), Bangladesh, Bhutan (*), Brunei, Kambodža, Hiina (sealhulgas Hongkongi ja Aomeni erihalduspiirkonnad), India, Indoneesia, Iraak, Lõuna-Korea, Laos, Malaisia, Maldivid, Mongoolia, Nepal, Pakistan, Filipiinid, Singapur, Sri Lanka, Taiwan (*), Tai, Vietnam, Jeemen.

Kesk-Aasia: Kasahstan, Kõrgõzstan, Tadžikistan, Türkmenistan, Usbekistan.

D. Lõuna-Aafrika: Lõuna-Aafrika Vabariik.

FINANTSSELGITUS

1. ETTEPANEKU NIMETUS

Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus, millega Euroopa Investeeringuspangale antakse ELi tagatis Euroopa Liidu välistele projektidele antavatest laenudest ja laenu tagatistest tekkida võiva kahjumi puhuks

2. TEGEVUSPÕHISE JUHTIMISE JA EELARVESTAMISE RAAMISTIK

Asjaomased poliitikavaldkonnad ja nendega seonduvad meetmed:

Poliitikavaldkond: majandus- ja rahandusküsimused

Tegevuspõhise eelarvestamise meede: finantstehingud ja rahastamisvahendid

3. EELARVEREAD

3.1. Eelarveread (tegevusassigneeringute read ja nendega seonduvad tehnilise ja haldusabi read (endised B.A read)), sh järgmised rubriigid

01 04 01 06 – „ELi tagatis kolmandatele riikidele antavatele EIP laenudele”

01 04 01 14 – „Maksed tagatisfondi”

3.2. Meetme ja finantsmõju kestus

EIP võib ELi tagatise alla kuuluvaid laene ja laenu tagatise („EIP finantstehingud”) allkirjastada ajavahemikul 2007–2013. Seda ajavahemikku võib pikendada kuue kuu võrra, kui Euroopa Parlament ja nõukogu ei ole 2013. aasta lõpuks vastu võtnud otsust, millega antakse EIP finantstehingutele väljaspool Euroopa Liitu uus ELi tagatis. Meetme ja selle finantsmõju kogukestuse määrab siiski EIP sõlmitud finantstehingute tähtaeg. Nagu on komisjoni ja EIP vahelises tagatislepingus sätestatud, peaksid sõlmitud tehingute väljamaksed toimuma seitsme aasta jooksul alates volituse lõppemisest.

3.3. Eelarve tunnused

Eelarverida	Kulu liik	Uus	EFTA osamaks	Taotlejariikide osamaksud	Finantsperspektiivi rubriik
01 04 01 06	Liigendatud ¹³	EI	EI	EI	4
01 04 01 14	Liigendatud ¹⁴	EI	EI	EI	4

¹³ Liigendatud assigneeringud.

¹⁴ Liigendatud assigneeringud.

--	--	--	--	--	--

4. ÜLEVAADE VAHENDITEST

4.1. Rahalised vahendid

4.1.1. Ülevaade kulukohustuste assigneeringutest ja maksete assigneeringutest

- 01 04 01 06 – „ELi tagatis kolmandatele riikidele antavatele EIP laenudele”

Kolmandatele riikidele antavaid EIP laene katvat eelarvetagatist kajastavat eelarvekirjet („p.m.”) rakendatakse ainult sellise tagatise kasutamise korral, mida ei saa täielikult katta tagatisfondi vahenditest.

- 01 04 01 14 – „Maksed tagatisfondi”

Välistegevuse tagatisfondi rahastatakse vastavalt tagatisfondi määrusele¹⁵. Koosõlas nimetatud määrusega põhineb laenude eraldamine aasta lõpu seisuga väljamaksmata laenusummal. Eraldatav summa arvutatakse „n” aasta alguses sihtsumma (9 % väljamaksmata laenusummast) ja „n-1” aasta lõpu seisuga fondi netovara vahena. Kõnealune eraldatav summa sisestatakse „n” aastal „n+1” aasta esialgsesse eelarveprojekti ja kantakse „n+1” aasta algul ühe maksena üle eelarvereale 01 04 01 12.

Järgmises tabelis on kokkuvõtte tagatisfondi rahastamiseks vajalikest eelarvevahenditest ajavahemikul 2007–2013. Aastate 2007–2010 kohta esitatud andmed näitavad eelarve tegelikku täitmist. Arvutuste aluseks on EIP laenude andmise volituse kavandatud summa 27,8 miljardit eurot aastatel 2007–2013, millest 2 miljardit eurot on ette nähtud lisavolituse jaoks.

Tuleb märkida, et tagatisfondist kaetakse ka mikromajandusliku finantsabi ja Euratomi laene, mis ei kuulu kavandatud otsuse alla. Seepärast võetakse eelarvevajadustes arvesse nimetatud kahe meetme alla kuuluvaid olemasolevaid sõlmitud tehinguid ja võimalikke uusi tehinguid.

- Tagatisfondist aastatel 2012–2013 tehtavate eraldiste prognoos põhineb EIP hinnangul sõlmitavate tehingute ja väljamaksete mahu kohta. Tuleb märkida, et andmed erinevad aastate lõikes olenevalt tehingute sõlmimise, väljamaksete ja laenu tagasimaksete tegelikust toimumisest. Prognoosis võetakse arvesse 2 miljardi euro suuruse lisavolituse mõju tagatisfondi rahastamisele. Võttes arvesse 9 % eraldise määra, on 2 miljardi euro suuruse eraldise finantsmõju fondi rahastamisele kuni 180 miljonit eurot aastatel 2012–2020, eeldusel et vastavad laenud makstakse täielikult välja.

1,4 miljardit eurot on rahastamiskavas kantud 4. rubriiki, kusjuures igaks aastaks on ette nähtud ühesugune makse 200 miljonit eurot. Kavandatud kogusumma 1,4 miljardit eurot jääb maksimaalseks vajaduseks eelarvevahendite järele. Esialgu aasta jaoks ettenähtud summat 200 miljonit eurot võib 2012. ja 2013. aastal ületada, võttes arvesse väljamaksemahude muutumist ja negatiivseid asjaolusid, näiteks

¹⁵ Nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 480/2009 (ELT L 145, 10.6.2009, lk 10).

tagastamata laenude kuhjumist¹⁶ ja vara väärtuse vähenemist,¹⁷ et tulla toime erakorraliste olukordadega, nagu on näidatud summaarse maksimaalse eelarvevajadusena (vt järgmine tabel).

Tagatisfondi „tavapärase” ja erakorralise rahastamise alusel hinnatud eelarvevajadused on esitatud järgmises tabelis (tegelikud arvud aastate 2007–2011 kohta).

Miljonites eurodes	2007	2008	2009 (**)	2010	2011	2012	2013	Kokku
<i>Eelarvetulu</i>	260,9 ***	125,7	0	0	0	0	0	386,6
Eelarvevajadused tavapärase rahastamise jaoks	0	0	92,5	93,8	138,9	326	271	922,2
Tagatisfondi varade turuväärtuse võimalik korrigeerimine (*)	0	0	0	0	0	57	68	125
Võimalike taotluste potentsiaalne mõju	0	0	0	0	0	100	100	200
Maksimaalne eelarvevajadus (**)	0	0	92,5	93,8	138,9	483	439	1 247,2

* Hinnangud põhinevad tagatisfondi kogusummal.

** 2009. aastal reserveeriti tagatisfondist täiendavalt 0,5 miljonit eurot vahekokkuvõtte raames toimuva välishindamise jaoks.

*** Tagatisfondi ülejääkide tagastamine. 260,94 miljoni euro suurune ülejääk 2007. aastal tulenes Euroopa Liidu laienemisest.

Järgmises tabelis on esitatud eelarvevajaduse hinnang fondi tavapärase rahastamise (9 % sihtsummast) korral aastateks 2011–2013. Erinevalt eelmisest tabelist ei ole arvesse võetud maksimaalseid ja erakorralisi eelarvevajadusi, näiteks aasta jooksul tagasi maksmata summasid või fondi varade väärtuse korrigeerimist. Selliste elementide lisamise korral kujutavad need endast halvimat võimalikku stsenaariumit seoses ELi eelarve riskidega.

¹⁶ 100 miljonit eurot aastas tuleneb tagatise aktiveerimisest suurte tagasimaksmata summade korral (vt tagatisfondi määruses nn leevendusmehhanism).

¹⁷ Et hinnata tagatisfondi varade väärtuse võimaliku kõikumise mõju eraldistele, tuleb võtta aluseks järgmised eeldused:

- portfelli kestus 3,3 aasta;
 - intressimäärade 1 % kasv aastas;
 - tagatisfondi varade areng hinnangulise „tavapärase rahastamise” korral.
- Üleminekuajaperioodi tõttu 2007. ja 2008. aastal mõjud puuduvad.

miljonites eurodes

Kulu liik	Jao nr		2011	2012	2013	Kokku

Tegevuskulud¹⁸

Kulukohustuste assigneeringud	8.1.	a	138,9	326,0	271,0	
Maksete assigneeringud		b	138,9	326,0	271,0	

Võrdlussummas sisalduvad halduskulud¹⁹

Tehniline ja haldusabi (liigendamata assigneeringud)	8.2.4.	c				
--	--------	---	--	--	--	--

VÕRDLUSSUMMA KOKKU

Kulukohustuste assigneeringud		a+c	138,9	326,0	271,0	
Maksete assigneeringud		b+c	138,9	326,0	271,0	

Võrdlussummast välja jäävad halduskulud²⁰

Personalikulud ja nendega seonduvad kulud (liigendamata assigneeringud)	8.2.5.	d	0,9	0,9	0,9	
Võrdlussummast välja jäävad halduskulud, v.a personalikulud ja nendega seonduvad kulud (liigendamata assigneeringud)	8.2.6.	e	0,9	0,9	0,9	

Meetme soovituslik finantskulu kokku

Kulukohustuste assigneeringud (sh personalikulud) KOKKU		a+c+d+e	139,8	326,9	271,9	
Maksete assigneeringud (sh personalikulud) KOKKU		b+c+d+e	139,8	326,9	271,9	

Kaasrahastamise andmed

Kaasrahastamist ei ole ette nähtud.

4.1.2. Kooskõla finantsplaneeringuga

Ettepanek vastab olemasolevale finantsplaneeringule.

¹⁸ Kulud, mis ei kuulu asjaomase jaotise xx peatüki xx 01 alla.

¹⁹ Kulud, mis kuuluvad jaotise xx artikli xx 01 04 alla.

²⁰ Kulud, mis kuuluvad peatüki xx 01 alla, välja arvatud artiklid xx 01 04 ja xx 01 05.

4.1.3. *Finantsmõju tuludele*

Ettepanekul on finantsmõju; mõju tuludele on järgmine:

Kui tagatisfond on sihtsummast suurem, tagastatakse ülejääk üldeelarvesse.

4.2. **Täistööajale taandatud personal (sh ametnikud, ajutine personal ja koosseisuväline personal), vt täpsemalt punktist 8.2.1.**

Aastane vajadus	2010	2011	2012	2013
Personal kokku	7	7	7	7

5. **TUNNUSJOONED JA EESMÄRGID**

5.1. **Lühi- või pikaajalises perspektiivis täidetav vajadus**

Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusele nr 633/2009 antakse ELi tagatis EIP finantstehingutele, mis sõlmitakse ajavahemikul 1. veebruarist 2007 kuni 31. oktoobrini 2011. Seepärast tuleb esitada uue otsuse eelnõu, kui Euroopa Liit soovib ka edaspidi anda tagatise EIP finantstehingutele ELi poliitiliste eesmärkide toetamiseks 31. detsembrini 2013.

5.2. **Euroopa Liidu meetme lisaväärtus, ettepaneku seotus ja kooskõla muude finantsmeetmetega ning võimalik koostoime**

EIP finantstehingud väljaspool Euroopa Liitu on nähtav ja tõhus ELi välistegevuse toetamise vahend. Peamised eelised, mida annab EIP sekkumine nendes riikides, hõlmavad näiteks eriteadmiste edasiandmist projekti läbiviijatele ning ELi keskkonna- ja hankenõuete rakendamist rahastatavate projektide puhul. Lisaks eelnimetatud eelistele saavad lõplikud abisaajad konkurentsivõimeliste intressimäärade kaudu EIP abil täielikult osa ELi tagatise rahalistest eelistest ja EIP soodsatest rahastamistingimustest.

ELi tagatisega volitus annab Euroopa Liidu vajaliku poliitilise ja rahalise toetuse riikidele ja projektidele, mis tavapäraselt ei vastaks EIP üldistele suunistele ja kriteeriumidele.

EIP finantstehingud täiendavad uute välisabivahendite kaudu toimuvat tegevust. Euroopa Liidu välispoliitika toetuse suurendamiseks igas piirkonnas tugevdatakse seost EIP prioriteetide ja ELi poliitika vahel. See saavutatakse EIP ja komisjoni dialoogi ning koostöö tihendamise kaudu regionaalpoliitika ja riikidega seotud tegevuskavade kindlaksmääramisel ning ka projektide tasandil. EIP finantstehinguid võib siduda ELi eelarveliste vahenditega toetuste ja riskikapitali kujul koos tehnilise abiga projektide ettevalmistamisel ja rakendamisel või õigusraamistiku täiustamisel.

5.3. **Ettepaneku eesmärgid, oodatavad tulemused ja nendega seonduvad näitajad tegevuspõhise juhtimise raames**

Ettepaneku peamine eesmärk on investeerimisprojektide rahastamise kaudu suurendada EIP panust Euroopa Liidu poliitiliste eesmärkide saavutamisse.

Eesmärke, mida volituse kohaste EIP finantstehingutega tahetakse saavutada, on üksikasjalikult kirjeldatud õigusakti eelnõus.

Eesmärkide saavutamist mõõdetakse peamiselt EIP finantstehingute mahu järgi piirkondades ja sektorites, rahvusvaheliste finantsasutuste ja/või komisjoni programmidega kaasrahastatavate EIP finantstehingute mahu järgi ning EIP finantstehingute eel- ja järelhindamisega seotud muude näitajate järgi.

5.4. Rakendusmeetod (soovituslik)

Haldamine ühiselt rahvusvaheliste organisatsioonidega.

Asjakohased märkused:

Kooskõlas olemasolevate normidega on ettepanekuga ette nähtud, et EIP rahastab investeerimisprojekte oma eeskirjade ja korra kohaselt. Komisjon vastutab ELi tagatiselise haldamise eest. EIP ja komisjon sõlmivad lepingu, milles on sätestatud kavandatud otsuse rakendamise üksikasjalikud tingimused ja kord.

6. JÄRELEVALVE JA HINDAMINE

6.1. Järelevalvesüsteem

EIP teeb ühenduse tagatisega kaetud EIP finantstehinguid EIP oma eeskirjade ja korra kohaselt, rakendades ka asjakohaseid auditeerimis-, kontroll- ja järelevalvemeetmeid. Nagu EIP põhikirjas on ette nähtud, vastutab EIP tehingute ja raamatupidamisarvestuse korrektsuse kontrollimise eest EIP revisjonikomisjon, keda toetavad välisaudiitorid. EIP raamatupidamise aastaaruande kinnitab EIP juhatajate nõukogu.

Peale selle kinnitab EIP direktorite nõukogu, kus komisjoni esindavad üks direktoritest ja asedirektoritest, EIP iga finantstehingu; direktorite nõukogu jälgib, et EIP juhtimine toimuks vastavalt põhikirjale ja EIP juhatajate nõukogu kehtestatud üldjuhistele.

Praeguses, 2003. aasta oktoobris sõlmitud komisjoni, kontrollikoja ja EIP kolmepoolses lepingus, mida pikendati järgmiseks nelja-aastaseks perioodiks 2007. aastal, on sätestatud üksikasjalikud eeskirjad, mille kohaselt kontrollikoda kontrollib ELi tagatisega EIP finantstehinguid.

Nagu ettepaneku artiklis 10 on sätestatud, esitab komisjon kord aastas Euroopa Parlamendile ja nõukogule volituse alusel teostatud EIP finantstehingute kohta aruande, mis põhineb EIP koostatud aastaaruandel.

Lisaks sellele esitab EIP oma aruandluskohustuse täitmiseks ja Euroopa Kontrollikoja taotluse alusel komisjonile iga EIP finantstehingu kohta statistilised, finants- ja raamatupidamisandmed ning audiitori otsuse EIP finantstehingute jäägi kohta.

6.2. Hindamine

6.2.1. Eelhindamine

Kooskõlas otsusega nr 633/2009/EÜ esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule välishindamisel põhineva vahearuande. Välishindamist kontrollis ja juhtis juhtkomitee, millesse kuuluvad mitu eksperti, kelle nimetasid ametisse EIP juhatajate nõukogu, EIP esindaja ja komisjoni esindaja. Välishinnang esitati ka Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Vahekokkuvõtte järeldused on aluseks käesoleva ettepaneku põhisätetele.

Lisaks sellele sisaldab komisjoni aruanne Euroopa Parlamendile ja nõukogule Euroopa ühenduste laenu tegevuse kohta 2008. aastal (KOM(2010) 69) hinnangut praeguse ELi tagatise kohta seoses Euroopa Liidu väliste EIP tehingutega. Teine asjakohane aruanne on komisjoni aruanne eelarvepädevatele institutsioonidele üldeelarvest kaetud tagatiste kohta 31. detsembri 2008. aasta seisuga (KOM(2009) 398) ja sellele lisatud komisjoni talituste töödokument (SEK(2009) 1063).

6.2.2. Vahe- ja järelhindamise järel võetavad meetmed (varasematest samalaadsetest kogemustest saadud õppetunnid)

Hindamisaruannete järeldused on kokku võetud ja neid on analüüsitud käesolevale ettepanekule lisatud komisjoni aruandes vahekokkuvõtte kohta²¹.

6.2.3. Edasise hindamise tingimused ja sagedus

Komisjon koostab EIP välislaenude andmise volituse kasutamise lõpparuande 31. oktoobriks 2014.

7. PETTUSEVASTASED MEETMED

EIP on peamine vastutaja pettustevastaste meetmete võtmise eest ning selleks kohaldab ta finantstehingute puhul aprillis 2008 vastuvõetud dokumenti „EIP poliitikameetmed, millega välditakse ja takistatakse korrupsiooni, pettust, salakokkuleppeid, sundi, rahapesu ja terrorismi rahastamist Euroopa Investeerimispinga tegevuses”.

EIP eeskirjad ja menetlused hõlmavad muude üksikasjalike pettuse ja korrupsiooni vastu võitlemise menetluste hulgas OLAFi pädevust viia läbi sisejuurdlusi. Konkreetselt on EIP juhatajate nõukogu võtnud juulis 2004 vastu otsuse, milles käsitletakse pettuste, korrupsiooni ja igasuguse muu ebaseadusliku ning ühenduste finantshuve kahjustava tegevuse sisejuurdluse tingimusi.

²¹ KOM(2010) 173.

8. ANDMED VAHENDITE KOHTA

8.1. Ettepaneku eesmärgid nende finantskulu järgi

Kulud põhinevad volituse täitmisest tulenevate rahavoogude hinnangul (sõlmitud tehingute ja laenu väljamaksete maht), võttes arvesse leevendusmehhanismi, mida kohaldatakse erandjuhul, kui tagasimaksmata summad ületavad 100 miljonit eurot aastas. Tagasimaksmata summade võimalikku mahtu on keeruline hinnata. Komisjoni poolaasta aruannetes eelarvega hõlmatud tagatiste kohta võetakse siiski arvesse eelarvega kaetud maksimaalseid riske (vt aruanne KOM(2009) 398 ja sellele lisatud komisjoni talituste töödokument SEK(2009) 1063).

miljonites eurodes

Eesmärgid ja meetmed	Väljundi liik	2007		2008		2009 (**)		2010		2011		2012		2013	
		EIP finantseering	Kulud kokku	EIP finantseering	Kulud kokku	EIP finantseering	Kulud kokku	EIP finantseering	Kulud kokku	EIP finantseering	Kulud kokku	EIP finantseering	Kulud kokku	EIP finantseering	Kulud kokku
Sõlmitud EIP finantstehingute kavandataav maht (uus volitus) Kokku = 27 800 miljonit eurot		1 898		4 045		6 034		4 573		4 409		4 494		2 347	
Tagasimaksmata summa hinnanguliste väljamaksete ja EIP tehingute amortisatsiooni alusel (vana ja uus volitus)		11 854		13 609		15 810		18 820		21 989		24 645		26 356	
Tagasimaksmata summa hinnanguliste väljamaksete ja muude tehingute (makromajanduslik finantsabi + Euratom)* amortisatsiooni alusel		573		575		551		1 625		1 996		1 912		1 831	
Tagasimaksmata summa kokku hinnanguliste väljamaksete ja amortisatsiooni alusel		12 427		14 184		16 361		20 445		23 985		26 557		28 187	
Sihtsumma 9 %		1 118		1 277		1 472		1 840		2 159		2 390		2 537	

Eelarvetulu		0		125,8		0		0		0		0		0
Tavapärase vahendite vajadus		0		0		92,46		93,81		138,9		326		271
Maksimaalne eelarvevajadus		0		0		92,46		93,81		138,9		483		439

* Sisaldab võimalikke uusi makromajandusliku finantsabi ja Euratomi laene.

** 2009. aastal reserveeriti tagatisfondist täiendavalt 0,5 miljonit eurot vahetähtsuse raames toimuva välisandamise jaoks.

8.2. Halduskulud

8.2.1. Ametikohtade arv ja liigid

Ametikoha liik		Meetme haldamiseks vajalik olemasolev ja/või täiendav personal (täistööajale taandatud ametikohtade arv)			
		2010	2011	2012	2013
Ametnikud või ajutine personal ²² (XX 01 01)	A*/AD	4	4	4	4
	B*, C*/AST	3	3	3	3
Artikli XX 01 02 kohaselt rahastatav personal ²³					
Muu personal, ²⁴ keda rahastatakse artikli XX 01 04/05 kohaselt					
KOKKU			7	7	7

8.2.2. Meetmest tulenevate ülesannete kirjeldus

ELi tagatise haldamisest tulenevad peamised ülesanded on järgmised:

- õigusaktide ettepanekute ja tagatiselepingute koostamine;
- heakskiitmismenetluse juhtimine;
- iga-aastase eelarvemenetluse korraldamine;
- iga-aastased aruanded nõukogule ja parlamendile;
- taotluste käsitlemine;
- tagatisfondi haldamise järelevalve;
- raamatupidamisarvestus;
- suhtlemine kontrollikoja, parlamendi ja nõukoguga.

8.2.3. Ametikohtade jaotus (koosseisuline personal)

- Ametikohad, mis on asendatava või pikendatava programmi haldamiseks praegu ette nähtud

²² Ametikoha kulud EI OLE kaetud võrdlussummast.

²³ Ametikoha kulud EI OLE kaetud võrdlussummast.

²⁴ Mille kulud sisalduvad võrdlussummas.

8.2.4. Võrdlussummas sisalduvad muud halduskulud (XX 01 04/05 – halduskorralduskulud)

Ei ole asjakohane

8.2.5. Võrdlussummast välja jäävad personalikulud ja nendega seotud kulud

miljonites eurodes

Ametikoha liik	2010	2011	2012	2013
Ametnikud või ajutine personal (XX 01 01)	0,854	0,854	0,854	0,854
Artikli XX 01 02 kohaselt rahastatav personal (abiteenistujad, riikide lähetatud eksperdid, lepinguline personal jne) (täpsustada eelarverida)	-	-	-	-
Personalikulud ja nendega seonduvad kulud kokku (jäävad võrdlussummast VÄLJA)	0,854	0,854	0,854	0,854

8.2.6. Võrdlussummast välja jäävad muud halduskulud

Ei ole asjakohane